

інвестиційну привабливість. Функціонування вийшло на певний сталий напрямок утримання та напрямок розвитку авіації регіону.

Як висновок, можна стверджувати про те, що вирішення регулювання діяльності малих аеропортів можна розглядати в системі : визначення авіаційної галузі як перспективної та пріоритетної, подолання розрізненості та поєднання чинних стратегічних документів щодо її розвитку, приведення чинного законодавства у міжнародну відповідність, удосконалення моделі державного регулювання галузі з розмежуванням функцій, повноважень, фінансування та відповідальності (реалізація державно-приватного та інвестиційного партнерства).

Література

1. Державна авіаційна служба України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.avia.gov.ua>
2. Концепція Державної цільової програми розвитку аеропортів на період до 2023 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua>
3. Міністерство інфраструктури України-Авіатранспорт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mtu.gov.ua/content/statistichni-dani>
4. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.
5. Рішення наради при голові Сумського ОДА від 29.03.2017 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.shans.com.ua>
6. Статут Асоціації «Аеропорти України» цивільної авіації ідентифікаційний код № 19127967 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.aauca.org.ua>
7. Шульмейстер В. Аеропорти України: як не пролетіти над Парижем? [Електронний ресурс]. / В. Шульмейстер, К. Новіков, Я. Пилипчук // Дзеркало тижня. – 2017. – № 28. – Режим доступу: <http://www.dt.ua>

УДК 629.79: 929 (043.2)

Вітер Ю. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Головка С. Г., к.і.н., доцент

УКРАЇНСЬКИЙ СОКІЛ ЛЕВКО МАЦІЄВИЧ

У січні 2017 року Україна відзначила 140-річницю з дня народження Лева Макаровича Мацієвича, видатного капітана інженера, конструктора підводних човнів, авіаносців і гідропланів,

українського патріота і громадського діяча. Вивчав літальні апарати у Франції та Англії, цікавився проектами літаків та дирижаблів. Однак особливість Мацієвича була в тому, що він органічно поєднував теорію і практику польотів. За словами своїх наставників, він був народжений літати.

Відомо, що безпосередньо цікавитися повітроплаванням і вивчати відповідну технічну літературу Л. Мацієвич почав ще 1907 року, коли близько познайомився з підручником Б. Журавльова, який займався питаннями оснащення бойових кораблів аеростатами. Реалізувати цю ідею Журавльову не вдалося, але його стаття у журналі «Російське судноплавство» сприяло зверненню до неба багатьох моряків, у тому числі й Мацієвича.

3 весни 1909 року він з власної ініціативи один з перших у світі почав займатися розробкою гідропланів та авіаносців. У результаті 23 жовтня того ж року подав у Морський генеральний штаб детальну доповідну записку, у якій описав технічні подробиці можливого застосування аеропланів у морській справі. Лев Макарович багато посилався на закордонний досвід і успіхи іноземних конструкторів, тож було видно, що капітан активно слідкував за стрімким розвитком повітряної галузі. У грудні 1909 року його проекти щодо створення морських аеропланів та спеціально пристосованих до них кораблів і підготовки відповідних кадрів для обслуговування цієї техніки були схвалені. Але, на жаль, судно і кошти були виділені лише у вересні 1910 року, за кілька днів до загибелі Лева Макаровича.

Ще 2 листопада 1909 року Левко Мацієвич прочитав у приватному військово-морському гуртку доповідь про тип морського аероплану, де також детально розповів про свої вищезгадані проекти. А у лютому 1910 року великий князь Олександр Михайлович особисто запросив його увійти до складу Особливого комітету з посилення військово-морського флоту, де саме було створено Відділ повітряного флоту. Цим комітетом 15 березня 1910 року Л. Мацієвич був відряджений до Франції керівником групи офіцерів для замовлення аеропланів і навчання польотам. У Парижі Мацієвич відвідав сім аеродромів і детально ознайомився з будовою аеропланів і дирижаблів десяти різних систем, щоб обрати найкращі.

Також протягом відрядження Л. Мацієвич відвідав лекції з повітроплавання, спеціальні наукові зібрання, а також на доручення Морського міністерства ознайомився з конструкцією субмарин системи Лебьофа.

Л. Мацієвич повернувся до Санкт-Петербургу 13 вересня 1910 року і взяв участь у Всеросійському святі повітроплавання. На ньому демонструвалися у роботі змійкові аеростати, дирижаблі та аероплани. Він вразив публіку сміливістю і впевненістю своїх польотів, навіть при сильному вітрі. Через це було багато охочих піднятися з ним на аероплані, серед яких вчений М. Морозов, голова Державної думи О. Гучков, віце-адмірал М. Яковлев, прем'єр-міністр П. Столипін.

Увечері 24 вересня, коли Л. Мацієвич вже був стомлений від цілого дня польотів, особливо з пасажирами, він захотів знову піднятися в повітря сам, щоб підготуватися до взяття висоти наступного дня. Але рівно о шостій годині пролунав гарматний постріл, який сповістив про кінець офіційних польотів в цей день, але публіка не розходилася, спостерігаючи за польотом одного зі своїх улюбленців. «Фарман» був на висоті 385 метрів, коли глядачі почули незрозумілий тріск в повітрі. Аероплан невпевнено похитнувся, кинувся вниз, потім вирівнявся і тут же став розламуватися на частини. Лётчик, випереджаючи уламки, впав на землю. Так загинув славетний авіатор – український сокіл Левко Мацієвич.

За життя Лев Макарович Мацієвич був людиною, яка для української незалежності зробила багато: від популяризації надбань української культури до підтримки коштами від винаходів українських революційних партій. Він був одним із засновників РУП, першої політичної партії, яка ставила за мету здобуття незалежності Наддніпрянської України.

Література

1. Григорьев А. Альбатросы: Из истории гидроавиации / А. Григорьев. – М.: Машиностроение, 1989. – 272 с.
2. Джунковский В. Воспоминания. В 2 томах / В. Джунковский. – М.: Изд. им. Сабашниковых, 1997. – Т. 1. – 685 с.
3. Петраков В. Лев Мациевич: памятная книжка (биография, документы, публикации) / Виктор Петраков. – М.: Фонд содействия авиации «Русские Витязи», 2010. – 192 с.
4. Рудько В. Из когорты перших. Пам'яті Левка Мацієвича / В. Рудько // Шлях перемоги. – 1993. – № 49 (2069).
5. Сборник памяти Л.М. Мациевича – СПб. : тип. А. С. Суворина, 1912. – 173 с.
6. Державний архів Харківської області. – Ф. 770. – Оп. 2. – Спр. 1281. – Арк. 15. – Аттестат зрелости Л. Мациевича.
7. Центральний державний історичний архів у м. Києві. – Ф. 268. – Оп. 1. – Спр. 381. – Арк. 6. – Южное районное охранное отделение. Агентурная записка от 27 февраля 1909 г.